

Marlene Hedblom

Ålder: 39 år

Bor: Sigtuna

Uppväxt: I Gävle

Yrke: Golftränare. Ger
träningstips i tidningen
Svensk Golf. Har varit
golfproffs i Europa och USA

Lyssnar på: Hårdrock och opera

”Man lär sig

Man måste hitta självförtroende på något annat område. Annars bryts man ner av dyslexin. För mig var det golfen som gav självförtroende”, säger Marlene Hedblom.

hitta genvägar”

Mitt under karriären drabbades golfproffset Marlene Hedblom av svår ångest. Hon trodde hon att hon skulle dö på banan. Spelet låste sig totalt.

– Jag kunde inte andas och sökte hjälp. Jag fick hypnos och de tog mig tillbaka till klassrummet. Då förstod jag varför jag mådde dåligt.

Marlene Hedblom har dyslexi och minnena från skoltiden är svarta. Pressen på golfbanan hade återkallat känslorna av misslyckande.

– Högläsningen i skolan var värst. Stressen från kompisarna och skratten. Jag försökte memorera det jag skulle läsa, men när det blev min tur försvann allt. Jag blev så nervös.

Än i dag är det svårt att prata om den tiden.

– Jag minns en vikarie som skrek till mig ”vad fan gör du här, du ska vara i specialklass”. Då blev jag jätteledsen.

Helst hade Marlene Hedblom velat ha ännu mer hjälp.

– Det gjorde ingen skillnad att veta att jag hade dyslexi. Det kändes som om lärarna sket i det. De behandlade mig inte annorlunda. Det var som om jag bara var korkad. Jag trodde ju själv att jag var det, säger hon.

I familjen är det bara Marlene och hennes farbror som är dyslektiker. Trots att Marlenes pappa Olle var lärare tog det tid innan familjen förstod problemet.

– Jag sa till mamma att ”jag ser inget” så vi kollade ögonen. Men det var inget fel. Jag såg som en örn. Men när jag skulle läsa flöt allt ihop till en gröt, säger Marlene.

Hon kämpade sig igenom skolan. Glädjen fann hon i stället i golfen. Familjen lever för sporten. Pappa Olle och mamma

Agneta var tränare i Gävle golfklubb. Storebror Peter hade blivit proffs redan som 18-åring. 1995 var det Marlenes tur att prova lyckan.

– Pappa hjälpte mig inte så mycket i skolan, men han gav mig självförtroende på banan. Han sa att jag var bra och det hade jag inte hört så ofta, säger hon.

Marlene kvalade in på Europatouren och spelade där i 14 år. Det blev också två år i USA innan proffskarriären var över 2006. Hennes andra barn var på väg och det var svårt att få ihop familjelivet med tävlingar och resor.

– Jag var en liten människa som började som golfproffs. Men där fick jag känna att jag var bäst på något. Jag kan fortfarande sakna det livet, säger hon.

Som golfare har Marlene tagit hjälp av psykologer. Mental träning har gett henne bättre självkänsla och lärt henne hantera sitt heta temperament. – Mina bästa egenskaper som golfare var att jag hade raka utslag. Och jag var som bäst när det gällde. Sedan kunde jag bli tokig när det gick dåligt för jag ville så mycket.

Hon kämpar fortfarande med dyslexin. Men hon tycker att den gjort henne mer kreativ.

– Man måste ju hitta genvägar. Jag kollar på nätet hur ord stavas. Min kille hjälper mig att läsa igenom texter. Och jag låter mina kunder skriva själva på golflektionerna.

I dag jobbar Marlene som golftränare på Sveriges främsta golfbana Bro Hof slott.

– Jag har nyligen bytt jobb. Det har varit tufft. Jag måste skriva mer nu och det är jobbigt. Allt ska gå så fort. Då hinner jag inte alltid ringa pappa och fråga hur något stavas. Ibland blir jag så trött på att det tar sån tid för mig att skriva. Då vill jag bara slå sönder datorn.

Marlene har fått tips om olika hjälpmedel. Hon ska prova ett datorprogram som läser upp det hon skrivit.

– Tänk om man haft det i skolan. Jag älskar ju att skriva. Jag hade gärna blivit journalist. Det äckligaste nu är att jag inte kan se vilken bokstav orden ska börja med.

Marlene skriver också tränings tips i tidningen Svensk Golf.

– Det är jättekul. Det är bara korta texter och jag får hjälp av redaktionen att kolla stavningen.

Hennes bästa knep för att stava rätt är att använda ramsor.

– Aldrig stavas aldrig med två L. Sånt hjälper mig. Annars är det viktigt att vara ärlig och berättat att man har dyslexi. Det är lättare i dag än när jag växte upp.

Som golfproffs läste Marlene mer än hon gör i dag.

– Men böckerna jag har läst från pärm till pärm är inte många, skrattar hon.

Talböcker trivs hon inte riktigt med.

– Jag tappar fokus så lätt och sedan orkar jag inte hålla på att spola tillbaka och lyssna om, säger hon.

Marlene har två barn. De har ännu inte börjat skolan.

– Jag är rädd att de också ska ha dyslexi. Men jag har fått rådet att lära dem ramsor och texter. Vi läser också tillsammans fast det är stressigt för mig.

Hennes tips till andra föräldrar är enkelt.

– Tvinga inte barnen att läsa. Jobba på ett roligt sätt och lek med dem.

Nyckeln till att hantera svårigheterna är en god självkänsla.

– Man måste hitta självförtroende på något annat område. Annars bryts man ner. Försök tänka positivt. Som dyslektiker får man kämpa hårdare. Det kan också vara en styrka. Jag var van att lägga tid på att klara skolan och det hjälpte mig att orka träna som golfproffs, säger Marlene Hedblom.